Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Departament Prawa Gospodarczego i Analiz

Znak pisma: DPG-VI.053.21.2026
Warszawa, 10 listopada 2026 r.

Pani Barbara Pazera
[redacted]

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach informuję, że Pani petycja z dnia 7 sierpnia 2026 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu wdrożenia pakietu reform „Bezpieczny Start", mającego ułatwić podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej w Polsce, została rozpatrzona negatywnie.

Uzasadnienie

Ad. Podniesienia limitu działalności nierejestrowanej - polegające na zwiększeniu limitu przychodów do poziomu miesięcznej płacy minimalnej, by ułatwić testowanie innowacyjnych pomysłów biznesowych.

Instytucję działalności nierejestrowanej reguluje ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (dalej jako: „PP"). Działalność nierejestrowana to działalność zorganizowana, mająca charakter zarobkowy, prowadzona w sposób ciągły i we własnym imieniu, a więc spełniająca wszystkie przesłanki „regularnej" działalności gospodarczej, jednak wyjątkowo z uwagi na niski poziom przychodów nie jest za takową uznawana. Zgodnie z art. 5 ust. 1 PP nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana przez osobę fizyczną, której przychód należny z tej działalności nie przekracza w żadnym kwartale 225% kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, i która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej.

Wprowadzone z dniem 1 stycznia 2026 r. przepisy poprawiły warunki prowadzenia działalności nierejestrowanej, bowiem na nowo określiły limit przychodów. Obecnie jest on ustalany w ujęciu kwartalnym (limit w 2026 r. wynosi 10 813,50 zł brutto), a nie miesięcznym, jak miało to miejsce wcześniej. Rozwiązanie to zapewnia osobom prowadzącym drobną działalność znacznie większą elastyczność, ponieważ ogranicza ryzyko przypadkowego przekroczenia limitu w jednym miesiącu. Rozwiązanie to obecnie wydaje się optymalne dla potrzeb testowania innowacyjnych potrzeb biznesowych.

Ad. Wydłużenie "Ulgi na Start" – polegające na wydłużeniu okresu zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne z 6 do 12 miesięcy, aby dać firmom realny czas na osiągnięcie rentowności.

Ad. Dobrowolny ZUS dla małych przychodów – polegający na wprowadzeniu możliwości „czasowego zawieszenia składek społecznych" dla przedsiębiorców o niskich dochodach (poniżej dwóch pensji minimalnych).

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Kwestia obowiązku ubezpieczeń społecznych i opłacania składek na te ubezpieczenia została uregulowana w art. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej: USUS). Na podstawie tego przepisu obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, w tym obowiązkowi opłacania składek - podlegają między innymi osoby fizyczne wykonujące zarobkową działalność pozarolniczą w tym gospodarczą.

Wysokość procentowa składek jest jednakowa dla wszystkich ubezpieczonych. Natomiast kwotowa wysokość składek uzależniona jest od wysokości podstawy wymiaru, która w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą nie może być niższa niż 60% przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia lub 30% minimalnego wynagrodzenia w pierwszych dwóch latach jej prowadzenia. Tak więc wysokość kwotowa składek rośnie wraz ze wzrostem przeciętnego lub minimalnego wynagrodzenia.

Wskazany wyżej sposób wymierzania składek pozwala osobom prowadzącym działalność gospodarczą na otrzymanie w przyszłości świadczeń z systemu ubezpieczeń społecznych nie niższych niż minimalne ustawowo gwarantowane.

Jednocześnie warto w tym miejscu wskazać, że składki na ubezpieczenia społeczne i częściowo na ubezpieczenie zdrowotne - stanowią podatkowy koszt działalności i podlegają odliczeniu od podstawy naliczenia zobowiązań podatkowych.

Aktualnie obowiązują już preferencyjne formy oskładkowania osób prowadzących działalność gospodarczą, tj.:

- 2-letni okres **preferencyjnej podstawy** wymiaru składek obliczanej od zadeklarowanej kwoty, nie mniejszej niż 30 % aktualnego minimalnego wynagrodzenia za pracę,

- 6-miesięczny okres **całkowitego zwolnienia** ze składek, tzw. Ulga na start, działalność nierejestrowana, nie objęta obowiązkiem ubezpieczeń społecznych do momentu osiągnięcia kwartalnej kwoty przychodu.

Ponadto od dnia 1 stycznia 2019 r. osoby osiągające niewielkie przychody z działalności gospodarczej mogą korzystać z zasad ustalania składek **opartych na wysokości przychodu**, a od dnia 1 lutego 2020 r. **na wysokości dochodu** z prowadzonej działalności (tzw. Mały ZUS).

Dodatkowo, od dnia 1 listopada 2024 r. na wniosek płatnika składek prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą - **zwalnia się go z opłacenia należnych składek** z tego tytułu na jego własne obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, za wskazany we wniosku miesiąc kalendarzowy (tzw. wakacje składkowe).

Warto także przypomnieć, że na podstawie przepisów ustawy – PP przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na zasadach określonych w tej ustawie. Może to być również przerwa z powodu problemów z okresowym brakiem dochodów lub z powodu uzyskiwania niskich dochodów. W okresie zawieszenia działalności na warunkach określonych w ustawie Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorca nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz podatków.
Ponadto na podstawie przepisów ww. ustawy USUS – przedsiębiorcy, jako płatnicy składek mogą także skorzystać z takich form pomocy, jak odroczenie terminu płatności, zawarcie układu ratalnego na spłatę zaległych składek oraz mogą wystąpić z wnioskiem o umorzenie zaległych składek z tytułu własnego ubezpieczenia społecznego.

System ubezpieczeń społecznych uwzględnia zatem już obecnie - sytuację, zarówno osób dopiero rozpoczynających działalność gospodarczą, jak również sytuację osób osiągających ze swojej działalności niewysokie czy nieregularne przychody oraz osób mających okresowe przerwy w osiąganiu przychodów z prowadzonej działalności.

Żadna inna grupa ubezpieczonych nie posiada takich preferencji i ulg składkowych, oraz możliwości deklarowania podstawy wymiaru składek jak osoby prowadzące działalność pozarolniczą, w tym gospodarczą, ponieważ wszyscy pozostali ubezpieczeni opłacają składki generalnie za cały okres swojego ubezpieczenia, od przychodów faktycznie osiągniętych w poszczególnych miesiącach.

Należy podkreślić, że system ubezpieczeń społecznych (w zamian za opłacane składki) zapewnia wszystkim ubezpieczonym ochronę i możliwość uzyskania świadczeń pieniężnych z ZUS na wypadek czasowej, długotrwałej lub stałej niezdolności do pracy (w tym także z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych), a w przyszłości otrzymanie emerytury na co najmniej minimalnym, ustawowo gwarantowanym poziomie.

W przypadku śmierci ubezpieczonych przedsiębiorców - pozostali po nich małżonkowie i dzieci mogą także nabyć prawo do renty rodzinnej, która rekompensuje rodzinie śmierć głównego lub jednego z głównych żywicieli.

Jednocześnie zgodnie z art. 87 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - gwarancja wypłaty najniższej emerytury przysługuje tylko tym ubezpieczonym, którzy uzyskali 20-letni okres ubezpieczenia (kobiety) i 25-letni okres ubezpieczenia (mężczyźni), z podstawą wymiaru składek nie niższą niż minimalne wynagrodzenie. Okresy, w których podstawa ta była niższa - zaliczane są proporcjonalnie na potrzeby ustalania uprawnień do wspomnianej wyżej gwarancji.

Rozwiązania polegające na obniżeniu podstawy wymiaru składek skutkują z jednej strony istotnym obniżeniem obciążeń składkowych po stronie przedsiębiorców, ale z drugiej - jednocześnie wpływają na poziom ich ochrony ubezpieczeniowej, zarówno w zakresie zmniejszenia wysokości świadczeń krótkoterminowych (zasiłki z ubezpieczenia chorobowego i macierzyńskiego/rodzicielskiego), jak również ich przyszłych emerytur i rent, w tym rent rodzinnych po zmarłych przedsiębiorcach. Należy w tym miejscu przypomnieć, że składki na ubezpieczenia społeczne mają charakter świadczenia ekwiwalentnego - ich wysokość pozostaje w bezpośredniej relacji do poziomu świadczeń przysługujących ubezpieczonym. Dalsze obniżanie podstawy wymiaru składek prowadziłoby do ograniczenia tej ochrony, co budzi uzasadnione obawy.

Należy mieć na względzie także inny aspekt omawianej kwestii, to jest sytuację finansową i konieczność zapewnienia wypłacalności Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS), z którego - z bieżących składek, są finansowane (na zasadzie repartycji) bieżące wypłaty zasiłków, rent i emerytur dla świadczeniobiorców.

Według stanu na 31 marca 2026 r. - 1 853 833 osób było objętych ubezpieczeniami społecznymi jako osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące. W tym samym okresie ponad 3 mln osób było objętych ubezpieczeniem zdrowotnym z tego samego tytułu. Osoby prowadzące zarobkowo działalność pozarolniczą, w tym gospodarczą - stanowią zatem jedną z największych kategorii uczestników systemu ubezpieczeń społecznych w Polsce i odgrywają istotną rolę zarówno po stronie wpływów składkowych, jak i przyszłych zobowiązań systemu emerytalnego.

Wspomniane zmniejszenie przychodów dotknęłoby także inne państwowe fundusze celowe jak np. Fundusz Pracy, z którego są finansowane zasiłki i inne świadczenia pieniężne

dla osób bezrobotnych, czy Fundusz Solidarnościowy - zapewniający wsparcie społeczne, zawodowe, zdrowotne i finansowe osób z niepełnosprawnościami.

Obowiązujące rozwiązania ustawowe powinny gwarantować zachowanie równowagi pomiędzy interesem ekonomicznym przedsiębiorców (interesem firmy), stabilnością systemu ubezpieczeń społecznych oraz poziomem ochrony ubezpieczeniowej przedsiębiorców i ich rodzin.

W świetle obowiązujących regulacji w zakresie ubezpieczeń społecznych oraz funkcjonujących już instrumentów wsparcia dla przedsiębiorców, takich jak ulga na start, preferencyjne składki, Mały ZUS, wakacje składkowe czy możliwość zawieszenia działalności gospodarczej, nie ma obecnie możliwości dla wprowadzenia postulowanych w petycji rozwiązań polegających na dalszym wydłużeniu zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne lub wprowadzeniu możliwości czasowego nieopłacania składek przez przedsiębiorców osiągających niskie dochody.

Ad. Reforma składki zdrowotnej - polegająca na przywróceniu zryczałtowanej formy składki zdrowotnej lub pełnej możliwości jej odliczania od podatku dla mikroprzedsiębiorców.

Jak wskazuje Ministerstwo Zdrowia, rząd przygotował kompleksową regulację w postulowanym zakresie, która nie uzyskała podpisu Prezydenta RP. Zakładała ona m.in.:

1) wprowadzenie dwuelementowej podstawy wymiaru składki zdrowotnej dla przedsiębiorców opłacających podatek według skali podatkowej, podatek liniowy lub ryczałt od przychodów ewidencjonowanych:

- część zryczałtowana składki miała wynosić 9% od 75% minimalnego wynagrodzenia za pracę;

- część urealniona miała być obliczana tylko od nadwyżki dochodów powyżej 1,5-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców rozliczających się skalą podatkową lub podatkiem liniowym (stawka 4,9%), a u przedsiębiorców rozliczających się ryczałtem – od nadwyżki przychodów powyżej 3-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (stawka 3,5%);

2) uchylenie możliwości rozliczenia zapłaconych składek zdrowotnych w podatku dochodowym.

Celem projektu było przede wszystkim uporządkowanie oraz uproszczenie zasad rozliczania składki zdrowotnej dla przedsiębiorców. Proponowano, aby zmiany weszły w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Ad. Ustawowe "Prawo do błędu" - polegające na wprowadzenie obowiązkowego okresu 24 miesięcy, w którym pierwsza kontrola skarbowa lub ZUS w nowej firmie kończy się pouczeniem zamiast kary finansowej w przypadku uchybień formalnych.

Należy wskazać, że postulowane rozwiązanie funkcjonuje w ustawie – PP.

Prawo do błędu jest rozwiązaniem mającym na celu ochronę przedsiębiorców, w szczególności mikroprzedsiębiorców, przed nadmiernymi sankcjami za niezamierzone naruszenia przepisów związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą.

Jego istotą jest przyjęcie, że w określonych sytuacjach przedsiębiorca, który popełnił błąd po raz pierwszy, powinien mieć możliwość usunięcia jego skutków lub doprowadzenia działalności do stanu zgodnego z prawem, bez automatycznego nakładania kary administracyjnej.

Zgodnie z art. 21a ust. 1 PP, z prawa do błędu może skorzystać przedsiębiorca:

- wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG),
- który naruszył przepisy związane z wykonywaną działalnością gospodarczą w ciągu pierwszych 12 miesięcy jej prowadzenia,
- albo który ponownie podjął działalność po upływie co najmniej 36 miesięcy od jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia.

Prawo to dotyczy zatem przede wszystkim osób fizycznych rozpoczynających działalność gospodarczą.

Mechanizm polega na tym, że organ administracji publicznej, przed nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego lub administracyjnej kary pieniężnej, wzywa przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń prawa oraz usunięcia skutków tych naruszeń, jeżeli wystąpiły. Organ wyznacza przedsiębiorcy termin na realizację tych obowiązków.

Jeżeli przedsiębiorca zastosuje się do wezwania i usunie naruszenie oraz jego skutki, może uniknąć kary. W przypadku postępowania administracyjnego organ odstępuje od nałożenia lub wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu.

Dodatkowo w zakresie kontroli podatkowej wskazać należy, że w przypadku wykazania przez kontrolę podatkową nieprawidłowości, kontrolowanemu przysługuje po zakończeniu kontroli podatkowej prawo do złożenia korekty deklaracji podatkowej, co może wiązać się z koniecznością zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, jeśli kontrola podatkowa wykazała zaniżenie wysokości zobowiązania podatkowego. Prawo do złożenia korekty deklaracji podatkowej przysługuje również w sytuacji, kiedy kontrola podatkowa wykaże jedynie błędy formalne.

Jednocześnie zauważyć należy, że na gruncie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (dalej: OP) w dziale V, regulującym czynności sprawdzające, istnieje mechanizm korekty błędów wykrytych przez organ podatkowy przy badaniu formalnej poprawności deklaracji podatkowych jeszcze przed etapem kontroli podatkowej. Zgodnie z art. 274 § 1 OP w razie stwierdzenia, że deklaracja zawiera błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki bądź że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy w zależności od charakteru i zakresu uchybień:

- koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 5000 zł;
- zwraca się do składającego deklarację o jej skorygowanie oraz złożenie niezbędnych wyjaśnień, wskazując przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość.

W przypadku, o którym mowa w pkt 1, organ podatkowy uwierzytelnia kopię skorygowanej deklaracji oraz doręcza podatnikowi uwierzytelnioną kopię skorygowanej deklaracji wraz z informacją o związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty, albo informacją o braku takich zmian, oraz pouczeniem o prawie wniesienia sprzeciwu (art. 274 § 2 OP).

Błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki w deklaracji podatkowej są ujawniane w ramach czynności sprawdzających. W toku tych czynności organ podatkowy albo podatnik eliminują te błędy lub omyłki bez negatywnych konsekwencji prawnych dla podatnika.

Natomiast w zakresie odpowiedzialności karnej skarbowej, uprzejmie informujemy, że ustawa z dnia 10 września 1999 r - Kodeks karny skarbowy (dalej: KKS), zawiera regulacje dotyczące czynów zabronionych popełnianych umyślnie lub nieumyślnie.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 KKS przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe można popełnić umyślnie, a także nieumyślnie ale tylko wówczas, jeżeli kodeks tak stanowi. Ponadto w myśl art. 1 § 3 KKS nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.

Stąd też samo niewykonanie przepisu prawa bez elementu winy nie jest przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym. Co do zasady przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe można popełnić tylko umyślnie - KKS zawiera nieliczne wyjątki, w których czyn może być popełniony nieumyślnie.

Podkreślenia wymaga także, iż każdą sprawę finansowy organ postępowania przygotowawczego rozpatruje indywidualnie, badając stopień zawinienia, umyślność w działaniu lub zaniechaniu albo brak takiej umyślności. Oznacza to, że w Kodeksie karnym skarbowym funkcjonuje mechanizm badania umyślności działania lub zaniechania. Powyższe jest kwestią praktyki organów prowadzących postępowania karne skarbowe i w naszej ocenie nie wymaga interwencji legislacyjnej, w tym także w zakresie wprowadzenia w Kodeksie karnym skarbowym instytucji „pouczenia".

Ad. Obniżenie VAT do 8% na usługi rzemieślnicze (naprawcze, fryzjerskie, kosmetyczne) poprzez wprowadzenie natychmiastowej amortyzacji środków trwałych do kwoty 50 000 zł dla małych wytwórców.

Jak wskazuje Ministerstwo Finansów, na gruncie prawa krajowego określone usługi ze wskazanej w petycji kategorii już obecnie objęte są obniżoną stawką VAT w wysokości 8% :

- Usługi naprawcze: w tym zakresie obniżoną stawką VAT objęte zostały usługi naprawy obuwia i wyrobów skórzanych[1], usługi naprawy i przeróbki odzieży oraz artykułów tekstylnych użytku domowego[2], jak również usługi naprawy rowerów[3].
- Usługi fryzjerskie: obniżona stawka podatku w wysokości 8% znajduje zastosowanie do usług fryzjerskich, włączając w to usługi fryzjerskie damskie[4], męskie[5], a także usługi fryzjerskie świadczone w domu[6].
- Usługi kosmetyczne: zakres stosowania obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 8 % na określone usługi kosmetyczne wyznaczają funkcjonujące od 1 kwietnia 2024 r. przepisy wprowadzone rozporządzeniem z dnia 14 marca 2024 r[7]. Zgodnie z tym rozporządzeniem obniżoną stawką VAT objęte są:

- usługi kosmetyczne, manicure i pedicure (PKWiU 96.02.13.0),
- usługi kosmetyczne, manicure i pedicure, świadczone w domu (PKWiU ex 96.02.14.0),
- pozostałe usługi kosmetyczne (PKWiU 96.02.19.0)[8].

[1] Poz. 56 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
[2] Poz. 57 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
[3] Poz. 58 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
[4] Poz. 59 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
[5] Poz. 60 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
[6] Poz. 61 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.
[7] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług.
[8] Poz. 6-8 załącznika do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 2023 r. w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług.

Podkreślenia wymaga, że w związku ze ścisłą harmonizacją przepisów w zakresie VAT w Unii Europejskiej, Polska nie ma całkowitej swobody we wprowadzaniu obniżonych stawek tego podatku - zarówno wysokość stawek VAT, jak i katalog towarów i usług, do których mogą być stosowane stawki preferencyjne, wynika z przepisów dyrektywy VAT[9]. Nie ma możliwości wprowadzania w przepisach krajowych rozwiązań, które nie wpisują się w ramy nakreślone przepisami dyrektywy VAT.

Ad. Wprowadzenia natychmiastowej amortyzacji środków trwałych do kwoty 50 000 zł dla małych wytwórców

Za stanowiskiem Ministerstwa Finansów-, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że petytor nie definiuje w swojej petycji, kim jest „mały wytwórca".

Zgodnie z ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: PIT), podatnicy prowadzący działalność gospodarczą mają już możliwość korzystania z instytucji jednorazowej amortyzacji. Stosownie do art. 22k ust. 7 ustawy PIT, mechanizm ten w ramach pomocy de minimis przysługuje podatnikom rozpoczynającym prowadzenie działalności w danym roku podatkowym oraz tzw. małym podatnikom.

Uprawnia on do dokonywania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych do wysokości nieprzekraczającej równowartości 50 000 euro w roku podatkowym (co w 2026 r. stanowi kwotę 213 000 zł), przy czym limit ten odnosi się do łącznej wartości odpisów w danym roku. Status małego podatnika przysługuje przedsiębiorcy, którego przychody ze sprzedaży brutto w poprzednim roku podatkowym nie przekroczyły równowartości 2 000 000 euro (w 2026 r. kwota ta wynosi 8 517 000 zł).

Mając na uwadze powyższy stan prawny, również w tym zakresie nie przewiduje się wprowadzenia wnioskowanych zmian.

Ad. Uproszczenie procedur celno-skarbowych dla małego eksportu e-commerce. Petycja w tym zakresie jest ogólna. Nie sprecyzowano o jakie uproszczenia chodzi. Nie zawiera także opisu przypadków, które w procedurze wywozu przysyłek e-commerce sprawiają trudności MŚP, a które mogłyby posłużyć do wyjaśnienia intencji stojącej za postulatem. Trudno zatem jednoznacznie odnieść się do tego postulatu.

Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że kwestie opodatkowaniu eksportu towarów uregulowane zostały w art. 2 pkt 8 oraz w art. 41 ust. 4 -11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej: VAT). Zgodnie z art. 41 ust. 6 ustawy o VAT stawkę podatku w wysokości 0 % stosuje się w eksporcie towarów, pod warunkiem posiadania przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy.

Katalog dokumentów potwierdzających wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej zawarty jest w art. 41 ust. 6a ustawy VAT i wskazuje na dokumenty celne, w których właściwy organ celny potwierdził wywóz towarów poza UE. Brak takiego dokumentu uniemożliwia zastosowanie stawki VAT w wysokości 0 % z tytułu eksportu towarów.
Zauważyć należy, że ww. przepisy w zakresie opodatkowania eksportu towarów dotyczą każdego rodzaju eksportu towarów, w tym również tzw. eksportu e-commerce.

Jednocześnie informujemy, że 18 listopada 2026 r. wchodzi w życie ustawa z dnia 8

[9] Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.).

października 2026 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, która wprowadza zmiany w zakresie sposobu dokumentowania eksportu towarów na potrzeby stosowania stawki w wysokości 0%. Rozszerzeniu ulega katalog dowodów (dokumentów), których posiadanie przez podatnika będzie uprawniało do zastosowania stawki podatku w wysokości 0 % w eksporcie towarów.

W naszej ocenie procedowane zmiany można uznać za uproszenie również dla tzw. małego eksportu e-commerce.

W świetle powyższego, z uwzględnieniem stanowisk przedstawionych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Zdrowia oraz Ministerstwo Finansów, a także funkcjonujących instrumentów wsparcia osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, brak jest podstaw do podjęcia prac legislacyjnych w zakresie zmian postulowanych w petycji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku

Grzegorz Płatek

Dyrektor

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii